

НОВАЯ КОНДОПОГА UUSI KONTURONJA

Орган Кондопожского РК ВКП(б) и РИК'а
NKР(b):n KonturOhjan RK:n ja ТРК:n lehti

№ 38 (423)

18

Марта
MAALISKUU

v. 1936 г.

Год издания 5-й

Цена отдельного
номера 5 коп.

Yksityisnumerон
hinta 5 kop.

Из всех рабочих революций мы знаем только одну, которая кое-как добилась власти. Это — Парижская Коммуна. Но она существовала не долго. Она, правда, попыталась разбить оковы капитализма, но она не успела их разбить и тем более не успела показать народу благие материальные результаты революции. Наша революция является единственной, которая не только разбила оковы капитализма и дала народу свободу, но успела еще дать народу материальные условия для зажиточной жизни. В этом сила и непобедимость нашей революции.

(СТАЛИН. Речь на первом Всесоюзном совещании стахановцев).

ДЕЛО ПАРИЖСКОЙ КОММУНЫ НЕ УМЕРЛО, ОНО ЖИВЕТ В КАЖДОМ ИЗ НАС

18 марта 1936 года исполнилось 65 лет со дня провозглашения Парижской коммуны. Впервые в истории международного рабочего движения пролетариат попытался установить свою власть. Только 72 дня просуществовала Парижская коммуна. Несмотря на героическую, полную беззаветного мужества и отваги борьбу, коммунары Парижа, окруженные превосходящими силами французской контрреволюции и германской военщины, потерпели поражение. Коммунары Парижа не имели единой партии с ясной и четкой революционной программой, партии, которая бы твердо руководила их борьбой. Коммунары проявили недопустимое мягкосердечие к своим классовым врагам — буржуазии, дали ей возможность собраться с силами и обрушиться на революционный Париж. Вместо решительного наступления на Версаль — оплот контрреволюции — коммунары организовались оборонительной тактикой. Коммунары не сумели заручиться поддержкой важнейшего союзника — крестьянства. Эти основные ее ошибки привели Парижскую коммуну к поражению.

Однако, героические дни 1871 года не прошли бесследно для международного рабочего класса. Владимир Ильич Ленин указывал, что советская власть „есть второй всемирно-исторический шаг или этап развития диктатуры пролетариата. Первым шагом была Парижская коммуна“. Дело, начатое парижскими пролетариями 65 лет тому назад, полностью восторжествовало в великом Советском союзе — нашей социалистической родине. Партия большевиков, партия Ленина — Сталина, учла слабые стороны, учла весь исторический опыт Парижской коммуны и обеспечила окончательную победу социализма в нашей стране.

Под руководством ленинской партии, великого и гениального Сталина, наша страна одержала гигантские победы на всех участках социалистической стройки. Всемирно-исторические победы Советской страны воодушевляют наших зарубежных братьев по классу в их борьбе против фашизма, против империалистических войн, за мир, за социализм. Крепнет в каждом трудящемся сознание того, что нет другого пути освобождения от гнета фа-

шизма и капитализма, как победоносный путь Страны советов — отечества трудящихся всего мира.

Кровавыми мерами насилия, пытками и казнями фашизм пытается предотвратить нарастающую революционный подъем масс. Сотни тысяч лучших сынов народа — борцов революции — брошены в фашистские застенки капиталистических стран.

Тойво Антикайнен, мужественный боец, руководитель финской коммунистической партии, лучший друг трудящихся Советской Карелии.

Эрнст Тельман — вождем трудящихся Германии, Матиас Ракоши — герой венгерской советской респуб-

лики 1919 года, Грамши и Террачини — руководители итальянской коммунистической партии, сотни и тысячи лучших революционеров томятся в фашистских тюрьмах. Но напрасны все усилия фашистских палачей. Мощным порывом народных масс, усиления единого народного фронта вырваны в Испании десятки тысяч революционных борцов из фашистских застенков. Недалек день, когда во всех странах капитала откроются фашистские темницы, будут освобождены борцы революции, восторжествует навсегда дело пролетарской революции во всем мире.

День Парижской коммуны — день международной революционной солидарности — день МОПР. В день Парижской коммуны наш долг проверить, как мы выполняем свои моральные и материальные обязательства по отношению к пленникам фашизма. МОПР Советского союза — миллионная организация трудящихся Страны советов, — опираясь на свой актив, на 100 тысяч ячеек, изо дня в день крепит дело братской помощи зарубежным борцам революции — узникам капита-

ла. Громадная работа проделана мопровцами Советской страны, но нам надо помнить слова товарища Диматрова о том, что „в вынужденных условиях, в условиях растущей буржуазной реакции, свирепствующего фашизма, обострения классовой борьбы, роль МОПР чрезвычайно возрастает“. Поднять работу всех районных организаций и низовых ячеек МОПР, вовлечь новые миллионы трудящихся нашей социалистической родины в ряды МОПР, усилить массовую интернационально-воспитательную работу — наша важнейшая задача.

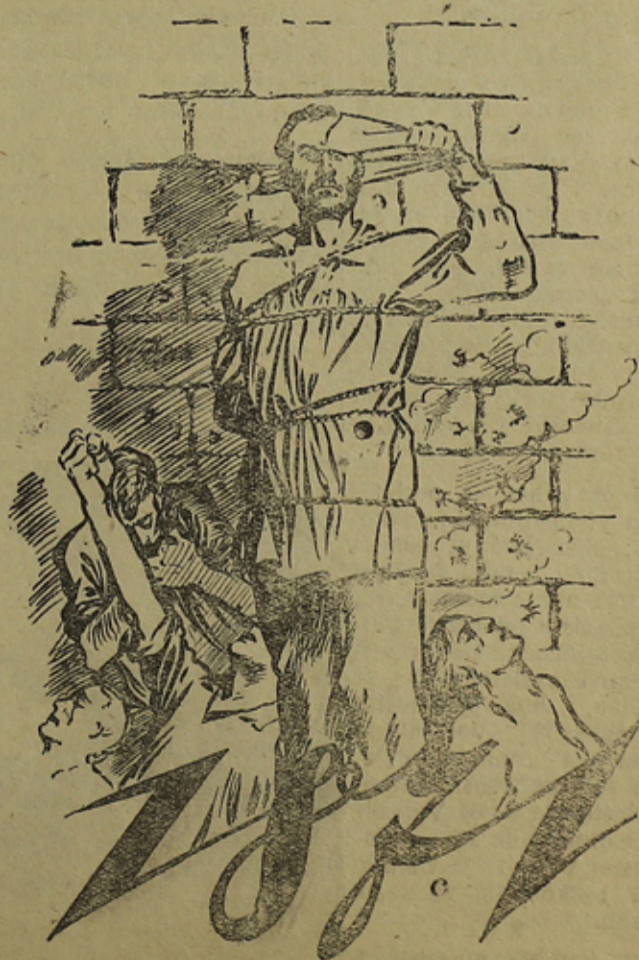
В день 18 марта, широко разъясняя историческое значение Парижской коммуны, будем помнить о наших зарубежных братьях по классу, пленниках каптала, будем помнить слова нашего великого и родного Сталина: „Интернациональные связи рабочего класса СССР с рабочими капиталистических стран, братский союз рабочих СССР с рабочими всех стран, — вот один из краеугольных камней силы и могущества Республики Советов“. Будем же крепить работу МОПР.

Г. Гейлер.

Память борцов Коммуны чтится не только французскими рабочими, но и пролетариатом всего мира. Ибо Коммуна боролась не за какую-нибудь местную или узко-национальную задачу, а за освобождение всего трудящегося человечества, всех униженных и оскорбленных. Как передовой боец за социальную революцию, Коммуна снискала симпатии всюду, где страдают и борется пролетариат. Картина ее жизни и смерти, вид рабочего правительства, захватившего и державшего в своих руках в течение свыше двух месяцев столицу мира, зрелище героической борьбы пролетариата и его страдания после поражения, — все это подняло дух миллионов рабочих, возбудило их надежды и привлекло их симпатии на сторону социализма. Гром парижских пушек разбудил спавшие глубоким сном самые отсталые слои пролетариата и всюду дал толчок к усилению революционно-социалистической пропаганды. Вот почему дело Коммуны не умерло; оно до сих пор живет в каждом из нас.

Дело Коммуны — это дело социальной революции, дело полного политического и экономического освобождения трудящихся, это дело всемирного пролетариата. И в этом смысле оно бессмертно.

(Ленин, Соч., т. XV, стр. 160).

“Neuvostovalta on toinen maailman historiallinen askel tai vaihe proletariaatin diktatuurin kehityksen tiellä. Ensimmäinen askel oli Pariisin kommuuni,” (Lenin)

Lenin Kommuunin opetuksesta Kuusikymmentäviisi vuotta Pariisin

kommuunista

Ristiriitaisten tehtävien — isänmaallisuuden ja sosialismin — yhdistämisessä oli Ranskalaisten sosialistien kohtalokas virhe. Jo Internationaalien manifestissa syyskuussa v. 1870, varoitti Marx Ranskan proletariaattia inostumasta väärään kansalliseen aatteeseen: Syviä muutoksia on tapahtunut suuren vallankumouksen ajoista lähtien, luokkaristiriidat ovat kärjistyneet, ja jos silloin taistelu koko Euroopan taantumusta vastaan yhdisti koko vallankumouksellisen kansan, niin nyt proletariaatti ei enää voi yhdistää etujaan toisten sille vihamielisten luokkien etujen kanssa: Vastatkoön porvaristo kansallista alennustilasta, proletariaatin tehtävänä on taistella työn sosialistisen vapautuksen puolesta porvariston ikeestä.

Ja tosiaankin, porvarillisen „isänmaallisuuden“ todellinen sisältö paljastui pian. Solmittuaan häpeällisen rauhansuostuksen prussilaisten kanssa, ryhtyi Versaillesin hallitus suorittamaan valitöntä tehtäväänsä — ja suoritti päällekkäisyyden sille hirveän Pariisin proletariaatin aseistamisen kimppeen. Työläiset vastasivat kommuunin julistamisella ja kansalaissodalla.

Siitä huolimatta, että sosialistinen proletariaatti oli jakautunut useisiin lahkoihin oli kommuuni mitä loistavinta esikuva siitä, kuinka yksimielisesti proletariaatti osaa suorittaa demokraattisia tehtäviä, jotka porvaristo saattoi vaan julistaa. Ilman minkäänlaisia erikoisuutta monimutkaista lainsäädäntöä yksinkertaisesti, käytännössä vallannut proletariaatti suoritti yhteiskuntajärjestyksen demokratioimisen: poisti byrokratian, määräsi virkamiehet kansan valittaviksi.

Mutta kaksi virhettä pilasivat loistavan voiton hedelmän. Proletariaatti jäi puolitehen, sen sijaan, että se olisi ryhtynyt „riistämään riistämiseen“, se antautui haaveilemaan korkeimman oikeuden mukaisuuden pystytämiseen maassa, joka yhdistää yleiskansallinen tehtävä; esim. sellaisia laitoksia kuin pankki ei vallattu, Proutonilaisten teoria „oikeudenmukaisten jaosta“ ym. olivat vielä vallitsevina sosialistien keskuudessa.

Toinen virhe — proletariaatin ylenpalttinen jalomielisyys: olisi pitänyt tuhota vihollisensa, mutta se yritti vaikuttaa niihin moraalisesti, se ylenkatsoi puhtaasti sotilaallisten toimenpiteiden merkityksen kansalaissodassa, ja sensijaan, että päättävällä hyökkäyksellä Versaillesa vastaan olisi kruunannut Parisissa saavuttamansa voiton se hidasteli ja antoi Versaillesin hallitukselle aikaa koota mustat voimat ja valmisautua toukokuun veriseen viikkoon.

Mutta kaikista virheistään

huolimatta on kommuuni mitä suurin näyte XIX vuosisadan mitä suurimmasta proletariaatin liikkeistä. Marx arvosteli hyvin suureksi kommuunin historiallisen merkityksen: jos Versaillesin rosvoauman Pariisin proletariaatin aseita vastaan suorittaman päällekkäisyyden aikana työläiset olisivat taistellut antaneet aseensa, olisi tällaisen heikkouden proletarisessa liikkeessä aikaan saama demoralisoimisen tuhoisa vaikutus ollut monen monta kertaa raskaampi kuin niiden tappioiden aiheuttama vaurio, jotka työväenluokka kärsi taistelussa aseitaan puolustaessaan. Olkootpa kommuunin uhrin kuinka lukuisat tahansa, korvaa ne sen merkitys proletariaatin yleiselle taistelulle: se vahdutti sosialistisen liikkeen ympäri Eurooppaa, se osoitti kansalaissodan voimaa, se hävitti isänmaalliset harha-luulot ja murskasi naiivin uskon porvariston yleiskansallisiin pyrkimyksiin.

Kommuuni opetti Euroopan proletariaattia asettamaan kongreettisesti sosialistisen vallankumouksen tehtävät.

Proletariaatin saama opetus ei unohdu. Työväenluokka tulee käyttämään sitä hyväkseen niinkuin jo Venäjällä käytti joulukuun kapinassa.

Tänään maaliskuun 18 päivä tulee kuluneeksi 65 vuotta siitä jolloin ensikerran pystytettiin ensimmäinen proletariaatin diktatuurin itu luokkataistelujen historian mainehikkaaseen sivuun. Lyhyestä olemassaolo ajastaan huolimatta oli tämä ensimmäisellä proletariaatin vallankaudella arvaamaton merkitys koko maailman proletariaatin taistelulle, proletariaatin diktatuurin puolesta.

Ensimmäinen yritys toteuttaa proletariaatin diktaturia oli siis Pariisin kommuunissa, vaikka se ei kestänyt kuin 72 päivää. Neuvostovalta on maailman historialla toinen askel, tai toinen etappi proletariaatin diktatuurin kehittämisessä.

Pariisin kommuunin opetuksista teki Marx rikkaan kokemuksen koko maailman työväenliikettä varten. Pääasia mihin Marx kiinnittää huomiota, on se, että kommuuni oli työväenluokan hallitus. Kommuuni oli juuri se, minkä puolesta työläiset taistelivat kapitalisteja vastaan. Tästä täysin selvästi seuraa, että työväenluokan vapautuminen on mahdoton ilman, ettei se anasta valtiolta, ilman ettei se luo omaa „poliittista muotoaan“.

„Kommuunin salaisuus“, kirjoitti Marx „on siinä, että se oleellisesti oli työväenluokan hallitus, tuottajaluokan ja omistajaluokan välisen taistelun tulos, se kauan etsitty poliittinen muoto, jossa työn taloudellinen vapautuminen saattoi täytyä. Kommuuna tahoi hävittää sen luokkamaisuuden, joka muuttaa monien työn, harvojen rikkaudeksi“.

„Se tahtoi luovuttaa pakoluovuttajat Valtiokoneiston hävittäminen — juuri se on jokaisen kansanvalankumouksen ennakoitua mannermaalla. Ranskan vallankumouksen lähin nousu tulee olemaan yritys ei siirtää byrokrattista sotakoneistoa käsistä toiseen, kuten on tapahtunut tähän asti, vaan hävittää tämä koneisto. Juuri tällainen oli sankarillisten ranskalaisten toveriemme yritys“.

Pariisin kommuunin kokemuksia hyväkseen käyttäen on meidän sosialistinen neuvostotasavalta liittoutunut yhteiskunta. Venäjän bolshiviikit osasivat menestyksellisesti Leninin johdolla ottaa oppia kommuunin kokemuksista. Ei annettu toistua niiden virheiden jotka aiheuttivat Ranskan proletariaatille niin kalliin menestyksen.

Mitä sitten lisäksi sisältävät ne johtopäätökset joita Lenin teki Pariisin kommuunin kokemuksista.

Perusjohtopäätös koskee kysymystä proletariaatin diktatuurista. Lenin osoitti, että porvariston kukistaminen ei yksin merkitse vielä kommunistisen järjestyksen pystytämistä. „Kehitys kommunismiin“, sanoo Lenin „kulkee proletariaatin diktatuurin kautta, eikä voi muuten kulkea, sillä kapitalistiriistäjien vastusta ei voi murtaa mikään muu, eikä muilla keinoilla.“

Näitä Marxin, Leninin ja Stalinin johtopäätöksiä Pariisin kommuunin, meidän sosialistisen rakennustyömme kokemuksia käyttäen tänä päivänä selvätajuisemmin kuin koskaan ennen koko maailman taisteleva proletariaatti vapautuakseen kapitalismin sorrosta. Sillä on käytettävään kansainvälinen järjestö MOPR, jota välittömästi ohjaa puolue. Tämän järjestönsä avulla käy maailman proletariaatti väsymättömästi taistellua kaikkia työväenluokan sortotoimenpiteitä vastaan. Tämän vuoksi onkin 18 päivästä maaliskuuta muodostunut erikoinen MOPR:n päivä.

Siksi erikoisesti tällä ajalla tunnemme, kuinka eläviä todella ovat Marxin sanat: „Työläisten Pariisia kommuunineen tullaan aina juhliimaan uuden yhteiskunnan kunniakkaana airueena. Sen ma tyurit ovat haudattud työväenluokan suureen sydämeen. Sen hävittäjät on nyt jo historia maalannut häpeäpaaluun, josta heidän pappiensa kaikki rukoukset ovat voimattomia heitä pelastamaan.“

Fasistiterrorin uhrin — numeroita ja tosiasioita

(Moprin KK:n aineistoa)

Hitlerin kolmivuotisen fasistidiktatuurin aikana on Punna-avun tietojen mukaan Saksassa tapettu noin 5.000 fasismen vastustajaa. Samana aikana ovat fasistiset oikeudet langettaneet antifasisteille tuomioita 17.987 vuotta pakkotyötä ja 9.360 vankilangastusta, mikä yhteensä tekee 27.347 vuotta. Yksinomaan v. 1935 joulukuun aikana oli 72 oikeusjuttua ja 233 syytettyä.

Japanissa tapettiin v. 193 ensimmäisellä puoliskolla 105 henkilöä, piestiin 1.000 henkilöä, vangittiin 3.180, karkoitettiin 3, kotitarkastuksia tehtiin 1.000.

Italiassa tapettiin 7 henkilöä, haavoitettiin 157, piestiin 250, vangittiin 2.844 henkilöä ja kotitarkastuksia tehtiin 3.500.

Itävallassa tapettiin 7 henkilöä, haavoitettiin 167, piestiin 259, vangittiin 9.567, piestiin 259, vangittiin 9.567 henkilöä, kotitarkastuksia tehtiin 7.758.

Jugoslaviassa tapettiin 82 henkilöä, haavoitettiin 314, piestiin 559, vangittiin 3.216, karkoitettiin 4 ja kotitarkastuksia tehtiin 362.

Puolassa tapettiin 52 henkilöä, vangittiin 1.480.

Kuban saarella on saman ajan sisällä tapettu 147 henkilöä, haavoitettu 425, piesty 3.564, vangittu 5.393, karkoitettu 78 henkilöä ja kotitarkastuksia tehty 3.357.

Hollannin siirtomaissa on tapettu 2 henkilöä, haavoitettu 30, piesty 179, vangittu 523, kotitarkastuksia tehty 1068.

Intiassa tapettiin 295 henkilöä, haavoitettiin 489, piestiin 1.000, vangittiin 398 henkilöä ja kotitarkastuksia tehtiin 37.

Palestiinassa tapettiin 10 henkilöä, haavoitettiin 300, piestiin 2.000, vangittiin 1.500, kotitarkastuksia tehtiin 165.

Työläisten asunto-oloihin vakava huomio

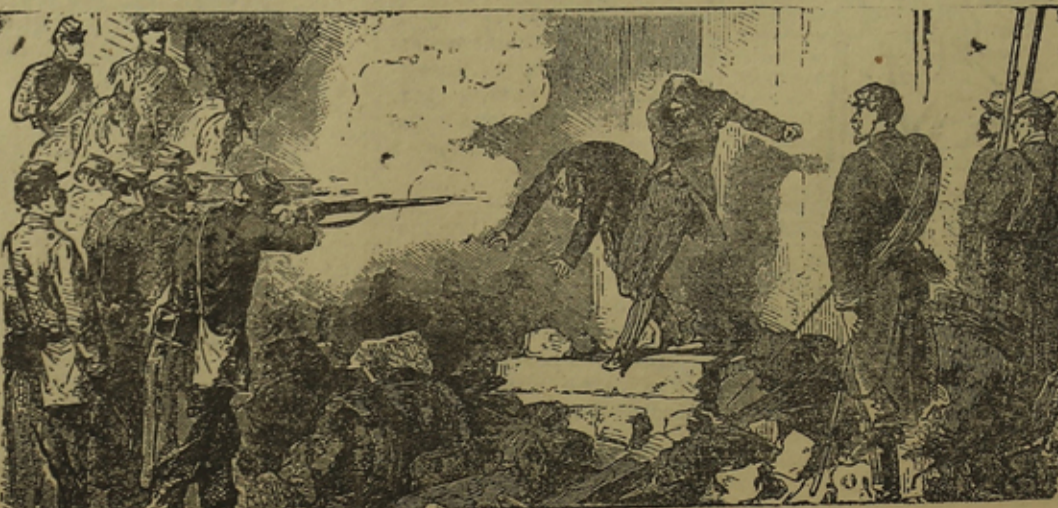
Työläisten asunto kysymyksen ei kombinaatilla ole vielä suhtautunut vakavasti, joka on yksi heikompia paikkoja tälläkin kertaa.

Me, työläiset Harlamov ja Kusnetshov annoimme anoukset talousosastolle jona neljä kuukautta sitten, mutta nitään ei ole tuon asian eeen saatu tulokseksi.

Työnjohtajia ei kiinnosta työläisten asunto-olot ollenkaan. Pyydämme kombinaatin puoluekomiteaa ja tehdaskomiteaa puuttumaan asiaan.

„Ripakov, Harlamov ja Kusnetshov.“

Verisenä toukokuun viikkona ja kuukausina porvaristo näytti, että se ei tunne sääliä kapinaan noussutta ja voitettua proletariaattia kohtaan.

Мы всегда с вами, узники фашистских застенков

ГЕРОИ ГЕРМАНСКОГО ПОДПОЛЬЯ

В период фашистской диктатуры в Германии выдвинулись великолепные кадры, которые воспитаны Тельманом, кадры достойных борцов за светлое будущее, за социалистическую Германию.

Из мрака фашистской ночи сияет великим героизмом и твердой уверенностью в победе ясное и смелое лицо антифашистской Германии. Активные борцы этой антифашистской Германии работают в глубоком подполье, травмированные и безмянные. Если они попадают в руки фашистских зверей, то в те непродолжительные часы, когда дело идет об их жизни и смерти, они показывают образцы революционного героизма.

Вот приговоренный к смерти простой рабочий из Гамбурга Герман Фишер. В ночь, предшествовавшую серому утру, когда его отеческая палачом голова покатила на песок, он написал своей жене следующие потрясающие слова, ставшие исключительной силой антифашистским документом:

„Я ни в чем себя не упрекаю. За свои деяния я отвечаю самым большим, чем обладаю,—моей жизнью. Пусть наступит когда-нибудь для вас то счастье, за которое я умираю. Пусть я умру, но знамя будет развеваться упорно и мощно. Все, кто до меня ступил на этот путь,—прошли по нему с мужеством. То же сделаю и я. Да здравствует коммунизм на благо всему человечеству! Идея, которая добивается своей кровью высшей цели—единства всего рабочего класса,—эта идея доживет до своего осуществления на всем земном шаре.

Последнее прости тебе и детям.

Всем друзьям и товарищам — последнее „Рот фронт“.

Молодой берлинский рабочий Рихард Хюттиг был приговорен к смерти и казнен, несмотря на то, что даже фашистский суд установил отсутствие доказательств его вины. Этот виновно осужденный в своем

последнем письме к сестре вызывает к будущей человеческой справедливости:

„Мое тело могут умертвить, но дух мой будет жить в тот час, когда в Литавры будут бить во имя человеческой справедливости“.

Август Лютгено из Гамбурга перед смертью на плахе призывает своих детей продолжить его дело и вырасти борцами:

„Дорогие дети! Когда вы получите это письмо, вашего отца уже не будет в живых,—он будет казнен, согласно приговору. И так, мы уже больше не увидимся. Когда вы подрастаете и будете изучать мировую историю, вы поймете, кем был ваш отец, за что он боролся и умер. Вы поймете также, что ваш отец не мог иначе поступить. Будьте здоровы и будьте борцами! Привет вам от вашего отца“.

Фите Шульце умер, как герой-революционер, издеваясь над бессилием кровавой фашистской диктатуры, с возгласом, обещавшим весь мир: „Одним меньше, но все-таки мы победим!“

Другой берлинский рабочий, тов. Редер, одной фразой обнаруживает великое единение германских рабочих с Советским Союзом. Приговоренный к 15 годам каторжной тюрьмы, он заявил судье: „Вы, господин судья, не верате в пятилетний план Советского Союза, а я не верю в эти 15 лет“.

Представитель рабочей молодежи Рурской области Эвальд Кайзер заявил прокурору на процессе, во время которого он был приговорен к 10 годам тюремного заключения:

„Государственная измена? Вы, сегодняшние властители, обвиняете меня в измене национал-социалистическому государству! Я не могу изменить тому, с чем я всегда всеми силами боролся. Вся моя жизнь принадлежит борьбе за свободу трудящегося народа и его молодежи, принадлежит борьбе за социализм. Делу народа я никогда не изменял и

Вождь германских большевиков тов. Тельман, брошенный в тюрьму гитлеровской Германии.

никогда не изменю. Каким бы ни был приговор мне и моим товарищам—великое дело социализма победит вопреки всему!“

Так революционеров-бойцов гонят через строй судей и палачей! Так борются десятки тысяч безмянных героев за свержение фашистской диктатуры.

17 декабря 1935 года обезглавлен один из организаторов Красной помощи Германии, рабочий-коммунист Рудольф Клаус. Во время ареста и заключения в концентрационном лагере в 1933 г. его подвергали утонченным пыткам, и в результате ноги его покрылись неизлечимыми ранами.

Побыв на свободе лишь несколько дней после годичного заключения, он был снова арестован и подвергнут новым пыткам.

Из тюрьмы он писал своим товарищам: „Нужно уметь постоять за свои убеждения. Нужно примириться с лишениями и пережить это время“.

Рудольф Клаус с гордо поднятой головой выслушал смертный приговор и умер как герой.

Коммунистические кадры неуклонно куют единый антифашистский фронт борьбы за свободу, мир и народную власть. Эти верные сыны рабочего класса, политически зрелые и готовые всегда к революционной борьбе, выросли под руководством Тельмана.

Вильгельм Пик.

Париж рабочих с его Коммуной всегда будут честовать как славного предвестника нового общества. Его мученики воздвигли себе памятник в великом сердце рабочего класса. Его палачей история уже теперь привоздила к тому позорному столбу, от которого не в силах будут освободить все молитвы его попов, (И. Маркс, Избр. произв., т. II, стр. 410).

ГОЛОСА ИЗ ДОМОВ СМЕРТИ

Ребенок за тюремной решеткой

(Из письма заключенных в польской тюрьме в Фордоне)

Вместе с нами в камере сидит полторагодовалый ребенок наш Владек. Отец его приговорен к 7 годам, мать—к 3 годам. Он еще очень мал и очень мало еще понимает, но даже на эти слабые детские плечи обрушился всей тяжестью фашистский террор. Владек родился в тюрьме. Первое, что он увидел, были тюремные решетки. Бряцание замков и окрики надзирателей нарушали его сон. Когда он учился ходить, часто приходилось ему больно ударяться о холодную каменную стену тюремной камеры. Когда он в обеденное время выбегает в коридор, надзиратели вталкивают его обратно в камеру... Но все же маленький Владек растет, и мы сумеем воспитать из него революционера.

Узники Японских империалистов

(Письмо из японской тюрьмы в Манчжурии)

В тесном погребе, без малейшего доступа воздуха заперты сорок заключенных—мужчин и женщин, стариков и детей. Помещение настолько мало, что заключенные вынуждены стоять. Совершенно невозможно ни лечь, ни двигаться. Получение арестованными пищи всецело зависит от произвола тюрем-

щиков. Ежедневно из погреба увозят заключенных, которые никогда не возвращаются обратно. На их место немедленно поступают другие. Ни один из заключенных не надеется когда-либо выйти на волю.

В Эстонских казематах

За все время существования эстонской „демократической республики“ здесь царил жесточайший белый террор против революционных рабочих и крестьян. После фашистского переворота 12 марта 1934 г. этот террор особенно усилился. В первую очередь это отразилось на положении политзаключенных.

И раньше режим в эстонских тюрьмах был далеко не легким, но фашисты упразднили даже самые скромные права, существовавшие для политзаключенных. Теперь они приравнены к уголовным. Политические заключенные могут изменить свое положение лишь ценой отказа от своих убеждений, отказа от борьбы против фашизма. А так как они на это не идут, их лишают свиданий с родными, переписки, газет, права переписьки и т. д. Малейший протест против издевательств тюремщиков влечет за собой длительное пребывание в сыром и темном карцере.

16 тысяч революционеров в лапах пилсудчиков

Даже известный польский буржуазный журналист-пилсудчик Ржижовский вынужден признать, что „тюремные здания переполнены в буквальном смысле этого слова. Переполнены!“

Ржижовский приводит свой разговор с одним судебным чиновником, проводившим обследование лодзиской тюрьмы.

„День был душный, знойный. Уже в прихожей тюремного помещения была в нос нестерпимая вонь. Смертельная вонь, пропитанная не испарениями, а целыми

залежами человеческого навоза, накопившегося в течении лет. Однако, не в коридоре, а лишь только в камере, дверь которой открыли я увидел ужасающую картину. Пол камеры был влажен от пота людей, буквально прижатых друг к другу. Стоя в очереди, они стремились к открытому окну, чтобы приложить рот к отверстию и подышать более свежим воздухом, а затем уступить место товарищу. Такая мучительная очередь продолжается целыми часами.“

ЖЕРТВЫ ФАШИСТСКОГО ТЕРРОРА

ФАКТЫ И ЦИФРЫ

(ПО МАТЕРИАЛАМ ЦК МОПР)

За три года фашистской диктатуры Гитлера в Германии было убито около 5 тысяч антифашистов. За этот период по приговорам фашистского суда антифашисты получили 17.987 лет каторги и 9.360 лет заключения в тюрьме, что в общей сложности составляет 27.347 лет. Только в декабре 1935 года было 72 процесса с 233 обвиняемыми.

В Японии за первую половину 1935 года было убито 105 человек, избито 1.000 человек, арестовано 3.180 человек, обыскано 1.000.

В Италии—убито 7 человек, ранено 157, избито 250, арестовано 2.844, обыскано 3.500.

В Австрии—убито 7 человек, ранено 167, избито 259, арестовано 9.576, произведено обысков 7.758.

В Югославии—убито 82 человека, ранено 314, избито 559, арестовано 3.216, подвергнуто обыску 362 человека.

В Польше—убито 52 человека, арестовано 1.480.

На острове Куба за тот же период времени было убито 147 человек, ранено 425 человек, избито 3.564, арестовано 5.393 человека, выслано 78 человек, обыскано 3.357.

В Голландских колониях—убито 2, ранено 30, избито 179, арестовано 523, обыскано 1.068.

В Индии—убито 295 человек, ранено 489, избито 1.000, арестовано 398.

В Палестине—убито 10, ранено 300, избито 2.000, арестовано 1.500, обыскано 165 человек.

У ворот фашистских застенков.

Keksintöjä joista ei paljon puhuta, mutta tehdään enemmän

Aänisen rannalla sijaitsee pieni sirkkelisaha, jonka ulkomuoto on hyvin ränsistyneen näköinen, vaan sisällä sykkii todella stahanovilainen sydän, siellä on motto, työ on mekanisoitava ja rationalisoitava, tähän puoleen on Julius Lindroos kiinnittänyt vakavaa huomiota. Ensimmäisen keksintön sä hän teki v. 1934 marraskuulla, että kiinnitetään akseliin kaksi terää jolloin samalla työvoimalla työntuottavuus kohoaisi 75%, vaan eihän tuo keksintö tullutkaan käytäntöön niin pian kuin Julle sitä ajatteli, hän teki keksinnöstään piirustukset ja lähetti ne byron tarkastettavaksi josta tuli kolmen päivän kuluttua vastaus, että se on hyväksytty, vaan samalla kertaa Julie kuuli kuiskeita, että sehän on vain utopiaa, hän haki piirustuksensa pois, vaan nyt 1936, тов. Ekman käski tuoda ne piirustukset hänelle ja nyt on ainakin keksintö työn alla.

Julle ei jäänyt tässä odottavalle kannalle, hän kokeili, että eiköhän tuossa mene kaksi tukkia kerralla kun ne pistää päälletysten, kokeilu osoitti hyviä tuloksia, samalla työvoimalla työntuottavuus kohoosi 100%.

Helmikuun aikana v. 1936 on Julle tavallista hiljaisempi puheissaan, kyselee vain johtajia, kulkee usein kont-

toissa, kiertelee usein romukasojen ympärillä. Arvaan, että jotain on nyt tekeillä, pistäydyn hänen asuntoonsa, siellä hän on työtouhussa tekee puista pyörää, päällystää sen konservikannusta leikatulla pellillä, ajattelin että Julle kai tekee kottikärkyt, vaan lopulta rohkaisten itseni ja kysäsen, että mitäs sinä nyt teet? Teen remmin siivua, meinaan laittaa sellaisen puhalluskoneen joka puhaltaa sahajauhot, että ei tarvitse siinä olla henkilöä kärräämässä. Kysäsin vielä, no eikös niitä ole rautaisia.

Julle vastaa, kyllähän niitä on vaan minä olen jo kiertänyt kaikki konttorit ja jokapaikassa vaan sanotaan „ei ole“, vaan kun minä saan tämän puisen ensin valmiiksi, niin minä voin havainnollisesti näyttää, että noin ne lentää, niin enköhän minä sitten saa jo apua-

kin. Ja niin tuli pyörä valmiiksi, romukasasta haki muutamia pellin kappaleita joista teki siivet eli propelin. Insinööri Simaskin epäili Jullen keksinnön pätevyyttä, vaan lopulta lupasi moottorin. Nyt olisi kokeilu valmis, kun saisi vielä remmiä muutaman metrin. Sitä ei ollut missään, kysy keltä hyvänsä. Aikansa hän kierteli tehtaan sisällä sekä ulkona ja niin lopultakin löytyi remmiä sen verran että pääsi kokeilemaan.

Kone alkoi pyörimään.

Julle pisti puisen torven suulle kätensä koittaen josko sillä on voimaa imeä sahajauhoja, samalla se vei kipeästi sormesta tukon joka puista torvea myöden lensi korkealle ilmaan joka todisti, että taistelu on voitettu.

Julle vain tuumaili suu hymyssä „Ei ole linnaketta jota ei bolshevikit voi voittaa“. Samalla siihen tuli тов. Järvimäki ja myöhemmin тов. Ekman joka kirjoitti Julle lapun jolla varastosta saa mitä haluaa ja mitä siellä on selaista mitä tässä koneessa tarvitaan. Nyt on puinen pyörä pois ja rautainen on tilalla, sahajauhot lentää noin 18 metriä kauaksi, Jullen täytyi jo laittaa esteitä putkeen kun sahajauhot lensivät ilmaan ja hajosivat.

Jullen suunnitelmassa on edelleen saada mekaninen transportti materiaalin kulkutukseen eli vastaanottamiseen joten voi poistaa yhden työläisen, vaan tässä kysymyksessä hän toivoo saavansa apua ylemmältä johdolta. Siis meillä on paljon stahanovilaisia jotka saavuttavat tuotannossa korkeita osoittimia vaan harvassa тов. Lindroosin kaltaisia jotka kuluttavat vapaa aikansa keksintöihin ja rationalisointiin, näitä meidän sosialistinen rakennustyömaa kipeästi kaipaa.

Seine.

Työntekijäin palkkafondin kertakaikkisen luetteloinnin suorituksesta Karjalan ASSR:n laitoksissa ja virastoissa KASSR:n Kansankomisarien Neuvoston päätös 28 p:ltä helmikuuta v. 1936

KASSR:n Sovnarkom päättää: 1. SSSR:n Sovnarkomin päätöksen No 221 9/II—1936 täyttämiseksi kehoittaa KASSR:n Kansantalouseluettelointihallinnon suorittamaan työntekijäin lukumäärän ja palkkafondin samanaikaisen luetteloinnin kuluvan vuoden maaliskuulta kaikissa Karjalan ASSR:n alueilla olevissa valtion, kooperatiivi- ja yhteiskunnallisissa järjestöissä, laitoksissa ja virastoissa.

2. Velvoittaa KASSR:n kaikki kansankomisariat ja hallinnot ym. valtion kooperatiivi- ja yhteiskunnalliset järjestöt, jotka työskentelevät Karjalan ASSR:n alueella mukaanluettuna trustit ja Liiton ja tasavallan alaiset järjestöt lukuunottamatta SSSR:n Puolustusasiain kkn:n ja Sisäasiain kkn:n elimiä ja virastoja — sotilaspalveluskuntalaisiin nähden), samoin rajonien toimeenpanevat komiteat ja kaupunkisovetit:

a) lähettämään KASSR:n Kansantalouden Luettelointihallinnon elimille kaikkien alaisensa laitoksien ja virastojen luettelot mainiten laitoksien nimet, niiden sijaitsemispaikan, postiosoitteen ja telefonin:

b) viimeistään kv. huhtikuun 20 päivään mennessä lähettämään KASSR:n Kansantalouden Luettelointihallinnon elimille tarkastetut tiedot (määrättyjen kaavojen mukaisesti) työntekijäin lukumäärästä ja palkkafondista kussakin heidän alaisessaan laitoksessa ja virastossa kv. maaliskuun ajalta ja laitoksista (virastoista), joita varten on määritetty vuosineljännesselostus — v. 1936 ensimmäiseltä vuosineljännekseltä.

3. Velvoittaa KASSR:n Kansantalouden Luettelointihallintoa sopimuksen mukaan, aslaa harrastavien järjestöjen kanssa, dekaadin kuluessa, määrittelemään ja

julkaisemaan sanomalehdistössä yöläisten lukumäärästä ja palkkafondista tietojen ja luetteloiden lähettämisyjärjestys.

4. Velvoittaa KASSR:n alueella olevat Liiton ja tasavallan alaiset laitokset ja virastot, joilla ei ole Karjalan ASSR:ssä yhdistävää keskustaa, lähettämään luettelot ja tiedot työstä, josta on mainittu tämän päätöksen 2 pykälässä, kv. maaliskuulta (ensimmäinen vuosineljännes), välittömästi KASSR:n UNHU:lle paikallisia järjestöjä varten määrättyinä aikoina.

5. Varcittaa KASSR:n Kansankomisariat ja hallintojen sekä rajonijärjestöjen johtajia, samoin kuin eri laitoksien johtajia, että j.ileivät he läheteä vaadittuja tietoja KASSR:n UNHU:n elimille tarkalleen määrättyinä aikoina, niin heidät tullaan vetämään edesvaatukseen SSSR:n TPK:n ja Sovnarkomin päätöksen № 82/2530, 27/XI-1933, pykälä N:o 1 b-kohdan mukaisesti.

6. Kehoittaa „Krasnaja Karelijan“ ja „Punaisen Karjalan“ toimituksia sekä rajonilehtien toimituksia julkaisemaan tämän päätöksen sanomalehdistössä.

KASSR:n Kansankomisarien Neuvoston puheenjohtajan sijainen: A. LESKOV.
KASSR:n Kansankomisarien Neuvoston toimistöpäällikkö: F. LASTOTSKII.

Ilta kului hyvin

Ilemselän lukutupa suoritti suuren työn maaliskuun kahdeksanteen päivään valmistautumisessa. Kolhoosissa a Kalinin järjestettiin itsetoiminnallinen illanvietto, joka kului erittäin hauskasti.

Parhaimpia naisia kuten A. M. Slavitskaja, selsovetin jäsen, palkittiin. Samoin palkittiin karjanhoitaja Aleksahina, Paskova ym.

Fomkin.

Raileshoosin alaiselle „Gaugoran“ metsäpunktille

„17 edustajakokouksen“ puheenjohtajalle toveri Basenoville, prikadireille Stepanoville, Fedulinille ja Pavloville.

NKP(b):n rajonikomitea ja TPK tervetii teitä ja teidän kautta kolhoosinne metsätyöläisiä teidän suuresta voitosta kaksipuolisen sopimuksen täyttämisestä metsätöissä.

Me olemme vakuutetut, että teidän esimerkkiänne tulevat seuraamaan rajonimme kaikki kolhoosin puheenjohtajat, kommunistit ja metsässä työskenteelijät, turvaavat teidän kirjeenne käsittelyn kaikkien metsätyöläisten keskuudessa seuraamalla teidän kallista esimerkkiänne työskentelemällä metsässä sesonkin loppuun saakka ja jatkavat näitä tempoja bolshevistisesti kevätkylvöihin valmistautumisessa.

NKP(b):n rajonikomitean sihteeri: Sereskov
TPK:n puheenjohtaja: Iijin.

Ответственный редактор
ЩИПИЦЫН

Stahanovilainen toveri Puustinen kertoo vaikutelmiaan Moskovan matkalta

Minulla on tilaisuus kertoa teille toverit matkastani sovettimaamme pääkaupunkiin Moskovaan. Olin saanut tuon matkan aivan yllätyksinä osallistua koko neuvostomaata käsittävään rakentajastahanovilaisen neuvotteluun joka oli kutsuttu koolle ammattiliittojen keskusneuvoston toimesta.

Matkalle lähdimme maaliskuun 8 päivän iltana Kontupohjasta toveri Smantser, minä ja työpaikkakomitean puheenjohtaja Korshin. Moskovaan saavuimme 10 päivä aamulla ja samana päivänä alkoi neuvottelu, ammattiliittojen keskusneuvoston valtavassa salissa. Neuvottelu kesti kaksi päivää ja otti siihen osaa 135 eri rakennusjärjestöä ympäri laajan sovettimaan, muutamat järjestöt oli edustettuna ainoastaan kirjallisilla raporteilla.

Neuvottelu oli kutsuttu koolle tekemään yhteenvedot stahanovilaisen dekaadin kulusta joka oli järjestetty suunnilleen samoihin aikoihin kaikissa suurimmissa rakennusteollisuus laitoksissa. Kaikissa esitetyissä raporteissa ilmeni sama perusajatus, täytyy puolueen ja hallituksen antamat suunnitelmat rakennusteollisuudessa määrällisesti ja laadullisesti.

Mielenkiintoisin seikka josta haluan teille toverit ker-

toa on juuri se, että koko stahanovilaisen dekaadin aikana saavutti Kontupohja yhden etumaisista paikoista koko sovettimaassa. Me emme rakentaneet lähessäkään niin hyvin kuin olisimme voineet jos kaikki mahdollisuudet olisi otettu huomioon.

Haluan tässä tuoda kuuntelijoille muutamia niistä „salaisuuksista“, joilla tuon kunniaan ensimmäisen paikan saavutimme, siinä mielessä, että niillä juuri on koko rakennustyömme koskeva merkitys. Koko meidän stahanovilainen dekaadimme järjestely ja kulku niin ollen muodostuukin kaikkien rakentajien esimerkiksi. Neuvottelukokous saattaa meidän kokemuksemme tunnetuksi koko laajan maamme ja meidän velvollisuutemme on edelleen pitää ensimmäinen paikka Kontupohjassa.

Järjestetystä stahanovilaisesta dekaadista olemme jo paljon puhuneet mutta ei läheskään tarpeeksi. Meidän kokemuksemme on siinä, että tämän dekaadin aikana muodostui työskentely rakennuksilla todellakin sellaiseksi jota olen jo kauan toivonut. Se tarkoittaa, että työläiset ja insinööriteknillinen henkilökunta työskentelevät tänä aikana tiiviissä vuorovaiku-

tuksessa, ei ilmennyt typerää kansliajohtamista, vaan joka päivä töiden alussa jokainen prikaadi ja vieläpä yksityinen työläinenkin tiesi tehtävänsä. Materiaalin saantikin oli tyydyttävää, mutta pääroolia työntuottavuudessa ehdottomasti näytteli suunnitelmallinen järjestetty työskentely.

Stahanovilaisen dekaadin aikana kokoontui johtajat ja etumaiset stahanovilaiset joka ilta tekemään yhteenvedot päivän työskentelyn kulusta ja tekemään konkreettiset suunnitelmat tulevaa päivää varten, siinä salaisuus joka ratkaisi kysymyksen, että koskaan ei ollut aamulla alettaessa sekaannuksia.

Pientä roolia ei myöskään näytellyt se huolenpito ja huomaavaisuus, mitä ammattiliitto ja kombinaatin johto osoitti itse ihmisin, joista kaikki saavutuksemme riippuu. Useiden stahanovilaisen asuntoihin järjestettiin vierailuita joissa toverillisessa keskustelussa ilman virallisuutta vaihdettiin mielipiteitä siitä miten parhaiten saamme stahanovilaisen liikkeen laajennetuksi suurempaa joukkoa käsittäväksi.

En halua olla liian ylpeä siitä, että saavutimme ensimmäisen paikan tuossa maailmaa mullistavassa liikkeessä, johon henkilökohtaisesti sain itse

olla osaa ottamassa, mutta en myöskään salaa sitä, että Moskovan matkallani oli suuri merkitys todella ymmärtämään stahanovilaisen liikkeen syvää merkitystä, ja erikoisesti sitä, mitä se merkitsee jokaisen työläisen hyvinvoinnin parantamiseksi ja samalla koko sovettimaamme hyväksi.

Se seikka, että saavutimme tuloksia Kontupohjaan tuon kymmenpäivän aikana ei anna meille rakentajille pienintäkään aihetta ylpeilyyn siinä mielessä, että olemme saavuttaneet ensipaikan, vaan siinä mielessä, että edelleen tuon ensimmäisen paikan pidämme. Siinä taistelutehtävä jonka vakavasti painoin mieleeni palatessani tuolta matkalta.

Jos saavutimme hyviä tuloksia, niin ne oli vasta yksilösaavutuksia, siksi jää eteemme suuri ja voimia kysyvä, mutta kuitenkin voitettavissa oleva tehtävä, että saamme koko rakentajakollektiivimme stahanovilaiseksi. Siihen tehtävään pyydän osallistumaan ei yksin Kontupohjan rakentajia, vaan koko Karjalan tasavallan rakentajia. Vain sillä metodilla saamme edelleenkin pysymään ensipaikan meillä. Minä puolestani tulen tekemään kaikkeni, että tehtävä jonka puolue ja hallitus on meille antanut tulee todella täytettyä.